

## УПРАВЛІННЯ ПЛАСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективне функціонування підприємств безпосередньо залежить від дотримання ними ринкових правил ведення бізнесу. Діяльність підприємств вимагає постійних надходжень грошових коштів для виконання зобов'язань перед кредиторами. Одним із найважливіших показників фінансового стану підприємств в сфері забезпечення розрахунків є платоспроможність, від якої залежить їх існування. У наукових працях існують різні трактування платоспроможності, зокрема це:

- наявність грошових коштів, достатніх для розрахунків за зобов'язаннями по кредиторській заборгованості;
- достатня ліквідність активів для погашення в будь-який момент короткотермінових зобов'язань;
- достатня кількість оборотних активів для погашення своїх зобов'язань протягом року;
- наявність у підприємства коштів для погашення ним у встановлений термін і в повному обсязі своїх боргових зобов'язань;
- можливість підприємства наявними грошовими ресурсами своєчасно погасити свої термінові зобов'язання;
- здатність своєчасно і повністю розрахуватися за своїми довготерміновими зобов'язаннями;
- здатність у повному обсязі та у визначений термін розрахуватися за зобов'язаннями грошовими ресурсами та іншими активами.

Отже, визначення платоспроможності складається з двох частин: наявності платіжних засобів та платіжних зобов'язань.

Під платіжними засобами автори тлумачень платоспроможності розуміють грошові кошти, активи, оборотні активи, кошти, грошові ресурси. Щодо зобов'язань підприємства, які необхідно погашати, виділяються кредиторська заборгованість, короткотермінові зобов'язання, зобов'язання, боргові зобов'язання, довготермінові зобов'язання, термінові зобов'язання.

Недолік цих трактувань платоспроможності – це відсутність чіткого визначення поняття платіжних засобів і платіжних зобов'язань. Платіжні засоби – це активи, які можливо використати для розрахунків із суб'єктами кредиторської заборгованості. Платіжні зобов'язання – це кредиторська заборгованість, яку необхідно оплатити.

Отже, платоспроможність підприємства – це його здатність оплачувати наявними платіжними активами платіжні зобов'язання при спроможності здійснювати безперервну самодостатню господарську діяльність. Важливо у будь-який час мати можливість задовольняти потреби суб'єктів кредиторської заборгованості щодо погашення зобов'язань на їх умовах.

Основною інформаційною базою для оцінювання стану платоспроможності підприємства є баланс щодо показників оборотних активів та зобов'язань.

Процес управління платоспроможністю підприємства потребує використання комплексу методів щодо забезпечення її на стратегічному, поточному і оперативному рівні.

Стратегічне управління платоспроможністю може забезпечуватися SWOT-аналізом та аналізом збалансованої системи показників в динаміці.

Управління платоспроможністю поточного характеру використовує коефіцієнтний метод співвідношення платіжних активів і платіжних зобов'язань.

Для оперативного управління платоспроможністю використовується платіжний календар та звіт про рух грошових коштів.

Платіжний календар:

- забезпечує щоденний контроль за надходженнями і витратами коштів;
- дозволяє оптимізувати позитивні і негативні грошові потоки;
- визначає пріоритетність платежів за рівнем їхнього впливу на фінансові результати.

Система управління платоспроможністю підприємства дає можливість своєчасно реагувати на загрози, які несе за собою її втрата, та забезпечити стабільне функціонування бізнесу в майбутньому.

### Список використаних джерел

1. Цал-Цалко Ю. С., Мороз Ю. Ю., Суліменко Л. А. Ц 12 Фінансовий аналіз : Підручник. Вид. 5-е, доповнене. Житомир: ЖОО ГО “Спілка економістів України”, 2012. 609 с.
2. Цал-Цалко Ю. С., Мороз Ю. Ю., Цегельник Н. І. Управлінський облік: Підручник. Житомир: ПП “Рута”, 2015. 632 с.